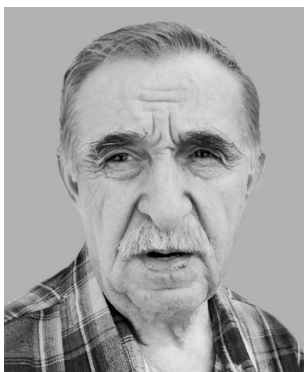

О. А. Шокало

Кухзод Урун

КУХЗОД Урун (Кӯҳзод Ӯрун; справж. – Джумаєв Урунбой, Лъмъаєв Ӯрунбой; 15. 03. 1937, кишлак Газа Согдій. обл., Таджикистан) – таджицький прозаїк. Член СП СРСР (1975). Нар. письменник Таджикистану (2001). Літ. премія ім. Айні (1989), Державна премія Таджикистану ім. Рудакі (1996). Закін. Душанбин. пед. інститут (1959). Для творчості К. притаманний тонкий психологізм. Автор зб. оповідань «Сареву савдое» («У кожного своє», 1972), «Як сару сад хаёл» («Голова завжди повна думок», 1983), «Тоҷикони имрӯза» («Сучасні таджики», 2000), «Лохутї ва баъди ӯ» («Лагуті й після нього», 2002), «Ҷамъи парешон» («Розпорошення цілого»), «Ахлоқи воло, дафъи бало» («Чиста мораль оберігає від лиха»; обидві – 2003); повістей «Роњи ағба» («Перевал», 1975; усі – Душанбе; укр. перекл. – К., 1985), «Кини Хумор» («Відплата Хумори», 1978), «Як рӯзи дароз, рӯзи бисъёр дароз» («Довгий, дуже довгий день», 1982), «Писанддара» («Пісанддара», 1984), «Тақвими раҳгум» («Заблудлий календар», 1989); романів «Њам кӯњи баланд, ъам шаъри азим» («І висока гора, і велике місто», 1986), «Ҳайчо» («Поле битви», 2007; усі – Душанбе). Переклав таджиц. мовою окремі твори Р. Домадоновича, А. Несіна, Г. Маркеса, деякі оповідання вірм., естон., рос., узб., укр. письменників. Низку творів К. українською мовою переклали О. Шокало, В. Рудковський.

Основні твори

укр. перекл. – Перевал. К., 1985; Саттор-провідник // Таджики. рад. оповідання. К., 1985.

Бібліографічний опис:

Кухзод Урун / О. А. Шокало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52236>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).